

Acollint la *Magnifica humanitas*

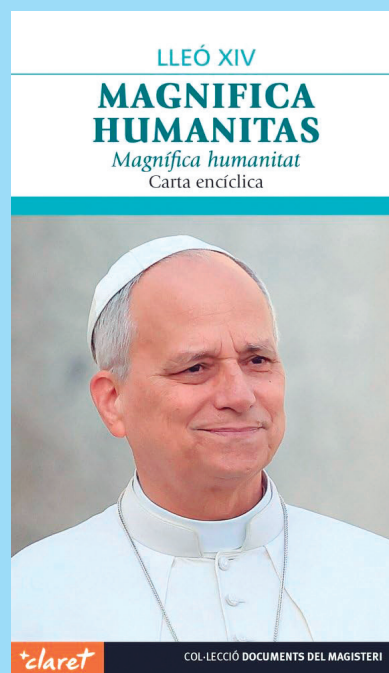
Romà Casanova, bisbe de Vic

L'encíclica de Lleó XIV *Magnifica humanitas* és de caràcter social. Així com el seu predecessor homònim, Lleó XIII, va escriure l'any 1891 la *Rerum novarum* («les coses noves»), el Sant Pare actual ens ofereix una reflexió en aquest «canvi d'època», amb la forta incidència de la tecnologia en tot el que és humà. El subtítol d'aquest document pontifici en concreta l'objecte: «sobre la custòdia de la persona humana en el temps de la intel·ligència artificial», amb el gran repte de «romandre profundament humans, custodiant amb amor aquesta magnífica humanitat que se'ns ha donat i revelat en plenitud en Crist», ja que «la dignitat humana corre el risc de veure's eclipsada per noves formes de deshumanització».

La dignitat humana no ha de quedar eclipsada per noves formes de deshumanització

El Papa tracta aquest tema des de la fe cristiana, amb tot el seu tresor de reflexió al llarg dels segles i des del convenciment que aquesta fe pot il·luminar tota qüestió humana; encara més si afecta la dignitat de la persona i el seu correcte desenvolupament enmig del món. L'Església té la missió d'anunciar Crist, la qual «no pot oblidar la vida concreta dels pobles». La reflexió de la *Rerum novarum* sobre la societat, l'economia i la política cristal·litza en la Doctrina Social de l'Església, que, seguint els ensenyaments de la fe, exposa els principis fonamentals de l'acció cristiana enmig de la societat: el bé comú, la destinació universal dels recursos, la subsidiarietat, la solidaritat i la justícia social. Principis que tenen la seva base en la dignitat de l'ésser humà, imatge del Déu trinitari; la qual cosa duu a la igualtat de les persones i a l'altíssim valor dels drets humans.

La recerca del bé comú és, per a un cristià, «un valor no negociable, com també ho és la promoció de la vida», la qual cosa implica «sortir del petit món dels propis interessos». Per altra banda, «avui som cridats a reconèixer que la destinació universal no es refereix solament als béns materials sinó també als immaterials i culturals». La justícia social exigeix el que sant Joan Pau II anomenava «opció preferencial pels pobres»; és a dir, que el punt de partida siguin sempre els darrers. «En aquests temps, la justícia social també s'ha de confrontar amb l'ambient creat per les tecnologies digitals. La difusió de xarxes globals, plataformes i sistemes d'IA canvia la manera d'informar-se, de comunicar-se i d'accedir als serveis. La justícia, doncs, demana que s'impedeixi el sorgiment de noves formes d'exclusió i de privació de llibertat».

